„***Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.***” (2 Petru. 3/8.)

*

„***Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare.***

El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.

L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.

Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Iisus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.

Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.

Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat” (Apoc. 20/1-7.)

Împărăția de o mie de ani

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

Iată, mergem înainte și cu duhul atent, căci duhul îl ține treaz pe creștin în fața înțelesurilor tainelor lui Dumnezeu. Să nu fim slabi nici cu trupul, dar îngreuierea trupului vine de la neatenția duhului, iubiții Mei. Eu am vorbit mult de tot poporului Meu cel de azi, care a avut pe masă tainele lui Dumnezeu, și poporul nu a îmbătrânit în înțelepciune după câtă carte a mâncat de la Mine. Și unii din poporul Meu nu au folosit nimic din multa vorbire a lui Dumnezeu, și ca și tânărul care la vorbirea lui Pavel i s-a îngreuiat duhul și trupul și a căzut de sus și a murit, așa și trupul acestui popor, dacă nu a avut în el duh atent a adormit în casa tainelor înalte și a căzut jos din pricina somnului adânc al duhului, și a stat cu trupul căzut, și Eu mereu îl deșteptam și îl înviam, așa cum Pavel a înviat pe tânărul care a căzut de sus din pricina îngreuierii și a somnului adânc în care stătea.

O, iubiții Mei, cât de greu a pătruns Dumnezeu cu lucrarea Lui peste om, cu lucrarea de răscumpărare din plata păcatului neascultării și a robiei lui Lucifer! Căci oamenii au făcut numai rău pe pământ, și a pierdut Domnul pe tot omul de pe pământ aducând înec peste pământ, și a rămas un om cu casa sa, un om pe care l-a văzut Dumnezeu că-i plăceau căile dreptății, și apoi a lucrat Dumnezeu peste Avraam și a rostit prin el făgăduința mântuirii omului. A venit atunci Tatăl Meu și S-a folosit de trup și a ieșit înaintea lui Avraam și l-a binecuvântat pe Avraam, și a răscumpărat Dumnezeu pe om prin făgăduința făcută peste Avraam și peste urmașul lui Avraam, Care avea să vină la vremea cuvenită să plinească taina răscumpărării. Iată, Tatăl Meu l-a binecuvântat

pe Avraam, Melchisedec l-a binecuvântat pe Avraam, căci Melchisedec era preotul lui Dumnezeu și era mai mare ca Avraam. **Nimeni nu putea fi mai mare ca Avraam pe pământ, căci lui îi dăduse Tatăl Meu făgăduința, și iată, Cel mai mare ca Avraam l-a binecuvântat pe el. A folosit trup Tatăl Meu și L-a binecuvântat pe Cel mic, pe Fiul Său L-a binecuvântat în Avraam.** Și cine l-a făcut preot pe Melchisedec? Căci tatăl său cel după trup era slujitor la idoli și jertfea copii ai cetății Salemului închinându-se idolilor, și pe Melchisedec l-a durut prea tare această nelegiuire și a ridicat mâinile spre Tatăl Meu și a rostit cerere să fie pierdută toată țara Salemului și să nu mai rămână nimic din ea, ca să nu se mai săvârșească atâta rătăcire și minciună. Și a pierit în clipa aceea, într-o clipă a pierit cetatea și nu s-a mai cunoscut că a fost, și a rămas el singur și a plecat la Dumnezeu și s-a sălășluit în munți, și Tatăl Meu l-a numit preot al Său, pentru că Melchisedec a adus jertfa dragostei sale pentru Domnul, și nimeni nu a adus o mai mare jertfă ca și el. **El a adus jertfă Domnului toată cetatea, toată spița, și tot neamul său l-a adus jertfă numai cu cuvântul,** iubiții Mei, și a rămas fără spiță, fără neam, fără început și fără sfârșit. Nu se mai cunoștea începutul său, începutul neamului său pe nicăieri, și nici urmă din sfârșitul neamului său, că așa de bine s-a așezat locul în care era Salemul, că nimeni dacă ar fi trecut pe deasupra nu ar fi bănuit că acolo ar fi avut loc o schimbare. Cine mai putea ști de începutul zilelor sale? Nimeni, așa cum nimeni nu a cunoscut sfârșitul său. El era preotul lui Dumnezeu, pentru că Îi adusese jertfă lui Dumnezeu tot ce a fost al său, toată moștenirea lui, și el nu a rămas cu nimic decât cu trupul său și cu Dumnezeul său.

O, mare taină este aceasta, dar voi nu o puteți purta acum, copii ai poporului Meu, căci Tatăl Meu a folosit trup și a binecuvântat pe Avraam și pe urmașul său, și **aceasta este lucrarea Tatălui Meu, în care și voi stați, și iată, lucrați după rânduiala lui Melchisedec, și prin cuvânt lucrați, așa cum Melchisedec prin cuvânt a adus jertfă lui Dumnezeu** și a fost numit preot în veac, preotul lui Dumnezeu, prin care Tatăl Meu Și-a făcut lucrarea Sa de pecetluire a făgăduinței făcute peste Avraam.

Cu cine să vorbesc Eu despre lucrarea Tatălui Meu? Să vorbesc cu bătrânii acestui popor, căci cu tinerii nu pot vorbi tainele cele mari. Dar unde să fie bătrânii? Dar sunt bătrâni în poporul Meu? Iată, cei tineri sunt bătrânii poporului Meu, și vorbesc spre ei, și să îmbătrânească poporul Meu, că vremea e pe sfârșite, și a îmbătrânit vremea așteptând să crească înțelepciunea lui Dumnezeu peste oameni.

O, poporul Meu, te-am tras lângă Mine ca să te așez apoi și să judeci toate semințiile pământului, după cum am rostit peste Avraam când i-am spus: *«În tine se vor binecuvânta toate neamurile».* Avraam a fost omul peste care Tatăl ceresc a rostit făgăduința, și în calea căruia a ieșit cu pâine și cu vin și cu untdelemnul ceresc al cuvântului făgăduinței. Avraam a fost cu binecuvântare tainică, și a lucrat Ea Însăși, Sfânta Treime apoi, și Și-a plinit făgăduința până la capătul lucrării ei, căci așa s-a spus: ***«Ție, și urmașului tău».*** Și iată, Cel ce a purtat rodul pomului vieții a fost făgăduit lui Avraam, măi copii, și de aceea Avraam a avut făgăduința, și de aceea se spune așa, dar nu se înțelege lucrarea aceasta de către fiii poporului Meu, de către bătrânii poporului Meu. Eu, Domnul Iisus Hristos, eram în sânul lui Avraam, eram făgăduit de Tatăl Meu, și de aceea s-a pus peste Avraam Scriptura care spune: ***«În tine se vor binecuvânta toate neamurile!»,*** adică în coapsele lui Avraam, prin cuvântul făgăduinței.

Iată de ce s-a mântuit omul care a fost mai înaintea întrupării Mele între oameni: pentru că Tatăl Meu a pregătit în sânul lui Avraam locul așteptării Fiului Său Cel întrupat, **căci pomul vieții,**

măi copii, Eu sunt, și am fost așteptat să port rod și să fiu catapeteasmă de intrare în rai, și de aceea zice Scriptura că nimeni nu poate să intre decât prin Mine, și zice că Eu sunt ușa, și pe ea s-a făcut primul pas în rai. **Eu am înviat întâi dintre morți, și apoi fiecare, la rândul cetei sale după cum a fost făgăduința rostită**. Și cine a fost primul intrat în rai? Iată, tâlharul a intrat în rai, și deși a avut cu el cheia nu i s-a deschis ușa până ce Eu n-am înviat mai întâi. El a ajuns cu crucea și a vestit pe îngerul din fața raiului, dar acela nu i-a deschis până ce Eu n-am ajuns, căci mai întâi am fost în iad, și apoi am înviat, și am devenit ușa de intrare spre pomul vieții, care este în rai, care este Sfânta Sfintelor Treimii Dumnezeiești, și **atunci s-a început împărăția lui Dumnezeu peste cei vii și peste cei morți.** (*Vezi selecția tematică: „Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut", - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Dar lumea cea fără cunoștință nu înțelege nimic, căci atunci a biruit Dumnezeu peste moarte, și moartea a fost înghițită de biruință, **căci fiecare suflet, de atunci, se ridică la rândul cetei sale și înviază dacă a plecat spre Mine însoțit de Mine, după cum este scris: *«Fericiți și sfinți sunt cei care au parte de învierea cea dintâi, căci asupra lor moartea cea de a doua nu mai are putere, și sunt preoți ai lui Dumnezeu și împărățesc cu Hristos o mie de ani»*. Iar cei ce nu au plecat întru Hristos, aceia nu înviază, și așteaptă cealaltă mie de ani,** și iată, satana și-a sfârșit, aproape, nimicirea sa și înșelarea sa peste neamurile pământului, iar cei morți întru Hristos se vor ridica cu toții, spre răscumpărarea trupurilor lor, căci ei au împărățit cu Hristos, și împărăția lui Hristos se așează să judece. (*Vezi selecția tematică: „Învierea morţilor", - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

O, poporul Meu, nici acum nu poți purta această taină a învierii morților, nici acum, și ar fi trebuit să o pricepi până acum. Dar Eu am pus capac bine așezat peste taina aceasta, și iată, cei înțelepți pricep această taină care este rostită atunci când tu spui așa: ***«Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie».*** O, dacă așteptai, știai ce aștepți, și dacă știai, așteptai. Dar nu ai așteptat, și iată, nu știi, și ochii tăi sunt ținuți să vadă și nu vezi, că nu citești cartea și nu știi dacă nu citești. **Și ca să citești în ea și ca să înțelegi, trebuie să fii coborât din cer, măi creștine, trebuie să te sui la cer și să te cobori să citești apoi.** Eu am venit să-ți dau mâna și să-ți arăt cele cerești, și tu nu Mi-ai dat mâna ca să vii cu Mine și să vezi și să înțelegi și să crezi. Eu am venit cu cerul spre tine, poporul Meu, dar tu nu vezi, căci ochii tăi sunt ținuți să vadă, sunt ținuți de necredință și nu Mă cunoști în frângerea pâinii așa cum M-au cunoscut după înviere cei din Emaus. Dar și acum tot după înviere sunt, și sunt cu tine pe cale și îți vorbesc din Scripturi, dar ochii tăi nu-și mai dau drumul ca să vadă, și Eu vin să te rog să-ți cumperi untdelemn de la Mine și să-ți ungi ochii și să vezi, ca să iei aurul și veșmântul Meu pe tine, că iată, Eu stau și bat la ușa ta. Deschide-Mi, deschide, ca să vezi! Și dacă nu vei vedea, înseamnă că nu-Mi vei deschide, dar dacă Eu te iubesc, te voi mustra cu dreptate ca să vii spre pocăință, poporul Meu de la sfârșit, că străin ești tu, popor de la sfârșit, și nu te mai uiți spre începutul tău.

Eu vreau să te unesc cu începutul tău, fiule, ca să nu rămâi pentru sfârșit. Vreau să te aduc iar întru început, că **iată, pomul vieții, care era în rai, în raiul cel din Eden, era singurul din pomii raiului care nu avea rod**; era alături de pomul cunoștinței binelui și a răului, dar nu avea rod pomul vieții, că dacă avea, lua omul și din acela, că nu a ascultat omul ca să nu ia și ca să nu moară, și de aceea a fost omul scos, ca nu cumva să întindă mâna în vremea rodului și să rupă rodul fără să fie împlinit; ca nu cumva să ia și să trăiască în veci în rai în neascultare. Și a fost pus iarăși pe pământ omul, și el a tras spre pământ și s-a întors în pământ. **Dar pomul vieții Eu eram, și am purtat rod acum două mii de ani și am fost ușa de intrare spre pomul vieții. Eu eram**

pomul vieții, și tot Eu eram ușa spre pomul vieții, și am înviat și am legat pe diavolul pentru o mie de ani și am împărățit întru împărăția Mea. Dar voi nu înțelegeți cum a fost aceasta, că omul cel ce se închina lui Lucifer, acela forța fiii împărăției Mele, forța pe cel ce credea în Hristos să se plece fiarei făcute de mâna omului, și dacă nu se închina fiarei, era mucenicit pentru mărturia lui Hristos, căci Eu împărățeam în cei credincioși Mie și biruiam prin sângele cel vărsat întru numele Meu și pentru mărturia Mea și ridicam gloatele spre credință și împărățeam și sfințeam pământul, și diavolul era legat. **Cel ce aude bine, acela să înțeleagă, căci diavolul nu biruia pe creștinii Mei, pe fiii împărăției Mele peste care Eu împărățeam.**

Și iată, tată, ce străin ești tu de început, poporule creștin de la sfârșit. Că după ce au biruit toți din vremea aceea cât diavolul a fost legat, apoi **Eu i-am sculat pe toți ca să împărățească cu Mine o mie de ani, și aceștia sunt cei ce te ajută pe tine azi, poporule de la sfârșit**. Aceasta este biserica Mea cea de la început, cea dintâi, dar iată, cea de la sfârșit, ajutată de atâția sfinți mucenici care s-au sculat și au împărățit lucrând întru putere, **s-a lăsat momită de diavolul, cel care a fost dezlegat pentru puțină vreme,** și a intrat sămânța rătăcirii în cei credincioși, căci fața ascunsă a diavolului a rămas în mintea oamenilor și s-au despărțit oile de capre, și oile au rămas puține și s-au făcut capre și s-au ales la dreapta și la stânga. Dar lupul cel pribeag căuta mereu la oi, că ele erau puține, și băga frica în oi și în ciobanii de la oi, și oile nu s-au luptat, și nu trezeau pe ciobani, și au început să se ascundă pe dealuri și pe munți, până ce nu au mai știut drumul spre staul. **Și iată, biserica cea de la sfârșit s-a înstrăinat de început, căci oaia nu a mai păscut pășune cunoscută și s-a învățat să rătăcească fără păstor și nu Mă mai cunosc oile de la sfârșit, nu mai cunosc glasul Păstorului.** (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) Și ce să fi făcut Dumnezeu, decât ceea ce era scris, ca să înceapă să sune din trâmbițele Sale și să anunțe calea venirii Mirelui la mireasă, la biserica Sa. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbiţele apocaliptice", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Dar odată cu trâmbițarea, iată, și Gog și Magog au primit dezlegarea diavolului peste ei, ca să-și umple cupa rătăcirii lor **și să fie apoi mistuiți de focul cel din cer coborât, de Duhul lui Dumnezeu, Care va curăți fărădelegea de pe pământ.** (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic", - și pe edocr; Joomag; authorstream; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*) **Iată și sfârșitul acestei săptămâni dumnezeiești, care a purtat în mijlocul ei trâmbițarea legământului cel pentru sfârșitul tainei lui Dumnezeu și pentru încetarea jertfei și pentru venirea și pregătirea venirii Domnului Iisus Hristos.** Și dacă Eu am venit, totul a încetat dacă am venit, și am lucrat apoi ca să mai scap ceea ce mai era de scăpat, și de aceea am spus Eu atunci că s-a luat de pe pământ scaunul împăraților, iar cei ce mai vor să împărățească, să stea ca Domnul, pe cruce, și nu altfel. Și, de unde?! că împărații nu au cunoscut nimic, și au rămas la locul lor. Dar aceia nu au împărăția Mea, și o au pe a lor, și nu rămâne nimic la deschiderea cărților care se vor citi, așa cum am spus Eu acestui popor, că așa i-am spus, și demult i-am spus: ***«Copii ai poporului Meu, puțin mai e și vom da mâna, și vom citi cartea proorociei de azi, de la început și până la sfârșit, în fața a mii și milioane de făpturi».*** Și am spus ***că «Mare va fi ziua aceea când Eu, Domnul, voi profeți în fața a multe popoare și se va zidi din nou biserica cea dintâi».***

Și iată, Gog și Magog cântă și țipă și se zvârcolește, și diavolul zbiară ca niciodată, și proorocul mincinos își vede minciuna, căci veacurile sunt în mâinile Tatălui Meu și nu este înțelept

să priceapă aceasta. (*Vezi selecția tematică: „Proorocul mincinos și ecumenismul”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; pubhtml5; joomag; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Nici profeții nu au priceput ce scriu, nici cei de departe, nici cei de aproape, și stau și se uită din cer și nu pricep cum vine, **căci iată, tainele se descurcă pe pământ, și raiul și Ierusalimul se așează ca să primească pe cei ce vor veni la sărbătoarea acelei zile când se va deschide cartea aceasta și se va citi din ea**, (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*) și vor sta în fața morții cei mari și cei mici și se va deschide iezerul cu foc pentru cei mincinoși, pentru moartea cea de a doua.

Copii ai poporului Meu, sculați-vă și învățați lecția aceasta, ca să știți cum vine să așteptați învierea morților și viața veacului ce va să fie. Toată lumea zice că e mincinos Domnul prin profeții Săi, dar nu e așa. Lumea nu înțelege că Eu Mi-am anunțat împărăția, și nu înțelege dacă nu se întoarce să se uite spre început. **Și iată, morții vor învia, dar Eu vă spun că au și înviat, și lumea nu va avea ochi să vadă, căci ochii lumii sunt ținuți să vadă.**

O, poporul Meu, de câte ori am voit să-ți deschid ochii, și nu ai voit! De câte ori te-am băgat sub mantia Mea, și nu ai stat! Iată, ești cu inima pustie. Deschide-Mi, ca să intru și să-L cunoști pe Cel ce vine întru numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și să mănânci cu Mine Paștele cel nou întru împărăție nouă, poporul Meu de la sfârșit care ești lângă venirea Mea. Dar Eu îți zic că am venit, și tu nu M-ai cunoscut. Cine a grăit cu tine, popor de la sfârșit? Nu a grăit Dumnezeu cu tine? Oare, altcineva a grăit cu tine? Și tu ce ai făcut? Tu ai mâncat și ai băut și te-ai însurat și te-ai măritat și ai înmulțit păcatul trupului tău și ai zis că trăiești după carte. Și Eu lucram lângă tine cetate de scăpare, și rai, și Ierusalim nou; (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*) lucram și te strigam să intri și ziceam: ***«Intră, poporul Meu, și trage ușa după tine!»***. Și îți mai spun și azi: intră, poporul Meu, în binele tău și al Meu, că pentru tine am binele Meu! Intră, ca să nu rămâi pe afară, **că nu ai să mai cunoști locul unde ai stat!** Intră, și să nu mai ieși afară, că afară sunt câinii și desfrânații și vrăjitorii și închinătorii la idoli și cei ce iubesc minciuna. Minciună este în gura celor ce mai spun că este încă vreme. Nu mai este vreme, dar te așteaptă Dumnezeu să intri în binele tău, popor binecuvântat de Mine. Un picuț mai avem de călătorit, și la capătul călătoriei e sărbătoarea cerului pe pământ, și voi frânge pâine și îți voi da, și Mă vei cunoaște și te vei bucura pe veci. Întreabă pe Dumnezeu ca să înțelegi. Vino și bate și Mă întreabă ca să-ți spun ce nu înțelegi, poporul Meu de la sfârșit, ca să nu rămâi pentru sfârșit.

Am încă multe să-ți spun mai înainte ca să Mă arăt venind în fața ta, dar le poți tu purta de acum? (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) **Puține mai sunt de călătorit și de împlinit, dar cine, tată, te-a orbit? Cine ți-a făcut așa ceva?** Eu am venit și M-am răstignit și am rămas pentru tine și ți-am dat cheia împărăției Mele; ți-am dat crucea, cu care am descuiat Eu raiul, căci pentru tine l-am descuiat, iar Eu am luat ca să port cheia morții și a iadului ca să nu te mai bage nimeni acolo. Dacă o dădeam la altcineva, te băga altul înapoi. Dacă ți-o dădeam ție, tu ești răutăcios, și îl bagi pe fratele tău în iad când te superi pe el. Ți-am dat cheia raiului ca să descui și să intri, căci Eu sunt ușa pomului vieții, și să biruiești, fiule, ca să mănânci cu Mine, poporul Meu, că tu nu știi cum vine această taină mare, care este în mâna Mea și pe care voiesc să ți-o întind și să te prinzi de mână cu Mine.

Trezește-te spre Mine, că Eu sunt ușa, și sunt împărățind cu sfinții și cu proorocii, care lucrează cu tine, popor de la sfârşit. Trezește-te, că tu trebuie să mergi cu Mine și s-o trezim pe cea iubită, s-o trezim pe România, că pentru asta te-am trecut prin această școală, ca să mergi cu Mine când te chem să mergi. Mergi cu Mine, măcar o milă mergi dacă nu vrei să mergi două, că te iau Eu apoi în spate pe drumul vestirii dimineții. Mergi, că iată, îți dau binecuvântare ca să mergi, că te chem la praznicul cerului pe pământ.

Iată, Eu strig peste România, strig să o trezesc, și tu să nu stai cu mâinile în buzunar, să nu mai stai așa. Nu vă învață însăși firea cât de urât este ca să stea omul cu mâinile în buzunar? Dar creștinului îi stă rău, și necuviincios îi stă, când stă de vorbă unul cu altul, când stă cu mâinile în buzunar creștinul. Creștinul cel plăcut de cer nu ar trebui să aibă buzunar pe haina lui, că dacă are, bagă mâna și stă cu mâinile în buzunar, și rău Mă umple de durere satana, că se bucură satana de creștinul care stă în această poziție necuviincioasă. Creștinul cel împlinit în statul său cu Dumnezeu, trebuie să-și aibă la gât sau la piept trăistuța sa, ca să nu poată sta cu mâinile. Creștinul trebuie să fie cu îmbrăcăminte cuviincioasă și acoperită de slavă cerească și nu pământească. Dacă i-aș spune cum ar fi să aibă haina sa, aș fi hulit de creștin. Dar vouă, celor ce credeți în întoarcerea Mea, vă spun: nu mai folosiți buzunarele, și acoperiți cu haină înfățișarea trupului vostru, cu haină de creștin și nu cu haină de păgân. Vine vremea să aveți înfățișare plăcută, de creștin. Faceți-vă cu mânuțele voastre hăinuțele și lăsați-le să cadă bine și plăcut pe voi, că e vremea să ieșiți din lume și cu această înfățișare. Deosebiți-vă, ca să cunoască lumea pe creștinul Meu și după veșmântul cel de afară.

Nu mai purta, creștine, haine moi și subțiri. Nu așa, fiule. Până când așa? Eu vreau să te deosebești în mijlocul celor cu viața păgână. Creștinii cei mai bătrâni ai neamului tău aveau îmbrăcăminte smerită, care acoperea necuvioșia trupului. O, nu am avut cum să-ți spun că nu-Mi place acoperământul trupului tău, creștine. Nu ai avut dragoste ca să fii și ca să pari smerit în mijlocul oamenilor. Ai fi avut mai multă putere în fața morții, dar nici tu nu ai iubit viața. O, ce fel de haină aș fi iubit Eu ca să o ai pe tine! Dar nu am putut pătrunde peste tine cu această lege sfântă și cuvioasă, și nu te-ai cunoscut nici așa din lume. Și dacă te-aș ruga acum să fii cuviincios la portul de creștin, ai zice că nu ai bani, așa ai zice, așa ai să zici. Dar nu așa, măi creștine, nu mai sta așa, nu mai sta cu mâinile în buzunar de-acum. Fă-ți o trăistuță mică și leagă-ți-o de gât sau prinde-ți-o de cămășuță în dreptul pieptului. O, când văd hăinuța ta așa de puțină, așa de mică, așa de strânsă, Mă doare, să știi că Mă doare, și nu vrei să ieși din lume.

Nu mai sta, creștine, cu mâinile în buzunar. Rupe buzunarul de pe haina ta și nu mai sta cu mâinile în buzunar, și **hai la lucrul cărării Mele, hai să terminăm de pietruit cărarea venirii Mele cea văzută de tot ochiul!** Hai să pregătim pe România, că acest pământ după ce va fi curat va sta în fața slavei Mele și va purta slava Mea și a ta dacă tu te scoli acum să iubești slava Mea în tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1993

***

Amin, amin zic ție, poporul Meu: cel ce crede în Mine are viață veșnică și nu moare, iar cel ce moare nu crede în Mine. Cel ce crede în Mine înviază și este viu și crede, iar cel ce nu mai crede nu mai este viu. I-am spus omului cel dintâi, i-am spus lui Adam: ***«Dacă nu vei asculta, dacă vei lua ce ți-am spus să nu iei, vei muri în ziua aceea»,*** pentru că cel ce nu crede ce-i spun

Eu, acela nu mai este viu, și **nimeni nu înțelege ce înseamnă sfârșitul lumii**, nimeni, poporul Meu. Cel ce nu crede în Mine, acela nu este viu. Cuvântul acesta cu care vin Eu pe pământ de patruzeci de ani, ba chiar de patruzeci și cinci de ani, așa cum scrie în Scripturi și în prooroci**, acest cuvânt este judecata necredinței, căci oamenii nu știu ce înseamnă sfârșitul lumii,** iar necredința se întinde peste oameni până la toate marginile, dar și cuvântul Meu se duce ca săgeata care se oprește deodată la locul unde cade ea, **și sfârșitul lumii înseamnă necredința în Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 01-06-1997

***

Își pune omul înțelept întrebarea: „**Cum poate să vorbească Dumnezeu atât de mult?**“. O, dacă oamenii au stricat toate lucrările Mele ca să le facă pe ale lor, oare, Eu, Domnul, să nu Mă ridic ca un Creator ce sunt și să lucrez?

Am stat două zile în mormânt, și a treia zi am înviat și M-am sculat și am lucrat și am înființat împărăția Mea pe pământ. Dacă omul Mi-a stricat-o și Mi-o strică mereu, oare, Eu să nu Mă ridic ca un Făcător ce sunt și s-o lucrez la loc? Oare, n-a venit vremea să așez la loc împărăția Mea cea zidită acum două mii de ani? **Și iarăși zic: am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Am stat două mii de ani așteptând învierea făpturii pentru care am murit Eu, iar a treia mie de ani este ziua învierii, ziua Domnului.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomg; archive; Google Drive; pubhtml5; Scribd, n.r.*)

Iată taina cea despre veacuri, că la Dumnezeu o zi este ca o mie de ani. Această taină nu mai este ascunsă, că o zi înaintea Mea este ca o mie de ani, și o mie de ani, ca o singură zi, și Eu nu zăbovesc cu făgăduința Mea, dar am răbdat mult, după socoteala omului, căci am voit ca tot omul să vină la pocăință. I-am dat timp omului, dar omul s-a tot depărtat de început și a ajuns la sfârșit, căci el a mers înainte în loc să se întoarcă la Mine și să aștepte învierea. Iată de ce Eu, Domnul, vorbesc mult, de i se pare omului că n-oi fi Eu Cel ce grăiesc.

Două mii de ani am tăcut ca în mormânt, iar a treia mie de ani este învierea, iar Eu sunt începătura învierii, precum este scris despre Mine și despre înviere în Scripturi. Două mii de ani sunt ca cele două zile în care Eu am stat ascuns în mormânt, iar a treia mie de ani este ca ziua a treia în care Eu am înviat și M-am arătat ucenicilor Mei. Aceasta este taina vorbirii Mele lungi și fără de capăt, **căci Eu, Domnul, am suflat și am cuvântat peste pământ, și cuvântul Meu a înviat și dă viață celor din morminte, căci scrie în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani: *«Vine ceasul când morții din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce vor auzi vor învia»*.** (*Vezi selecția tematică: „Morții aud glasul Meu”, - și pe jumpshare; authorstream; my.edocr; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*) Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu din zilele acestea, iar cei ce îl aud înviază pentru nestricăciune și se îmbracă în nemurire pentru întâmpinarea Mea, căci vin cu nunta cea din cer pe pământ, cu taina cea adevărată a nunții, taina pe care omul pe pământ a închis-o sub păcat atâtea mii de ani numind-o taină și asemănând-o cu adevărata taină a nunții. Nunta este mântuirea care se plătește cu viața, și altceva nu înseamnă nuntă. (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Două mii de ani am tăcut, iar acum iarăși grăiesc, căci vine învierea, cea de a treia mie de ani, cea de a treia zi, când Eu Mă fac cuvânt de înviere, cuvânt lung și fără capăt precum veșnicia. Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu care umple pământul în zilele acestea. Omul a dărâmat templul Meu în cele două zile, în cele două mii de ani, iar a treia zi, a treia mie de ani Eu, Domnul, îl zidesc din nou și Mă fac Împărat peste toată făptura care va mai fi.

Eu sunt, și ziua învierii este cu Mine, iar din gura Mea iese cuvântul vieții. Am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Și am stat două mii de ani așteptând, iar a treia mie de ani este ziua Domnului. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

... E dulce pentru Mine această zi de pomenire, zi de mare biruință pentru cer când Eu, Domnul, am putut peste pământ și am rostit cuvânt, și am așezat atunci temelia, piatra de temelie a zidirii locașului care străjuiește peste grădina Sfintei Sfintelor, chivotul de pe masa Mea de azi.

Vă trezesc în zori, copii străjeri, ca să întărim în carte pecetea zilei de azi, praznicul cel pentru biruință, căci așteptarea Mea și cuvântul Meu s-au odihnit împlinindu-se, și Eu am pornit de la voi veacul cel nou, nunta Mea și masa ei, și apoi zarva ei peste pământ. Amin.

… Poporul Meu, știi tu ce vreau Eu să fii tu? Lumina Mea vreau să fii. Poporul Meu, știi tu ce vreau Eu să fii tu? Comoara Mea vreau să fii, și să-și vândă omul toată înțelepciunea sa și s-o ia pe a Mea din mâna ta, poporul Meu. Amin. O, câtă sărbătoare însemni tu pentru cei din cer, care te-au așteptat atât de mult să fii, care așteptau descoperirea Scripturii fiilor lui Dumnezeu, care să oprească suspinul făpturii! Amin.

O, copii de la iesle, și tu, poporul Meu, e sărbătoarea voastră între cei din cer și între voi cu cerul, fiilor. V-am dat cuvântul mângâierii, slava cuvântului Meu de peste voi, și **M-am scris cu voi în carte pentru zilele mărturiei care vestesc peste pământ începutul Meu cu voi pe pământ.** Mângâiați-vă și Mă mângâiați, că Eu Mă mângâi mângâindu-vă. Această taină a mângâierii sfinților purtați-o din slavă în slavă, fiilor copii, căci **taina mângâierii este plata cea veșnică a celor vii pe pământ și în cer,** căci cei vii de pe pământ sunt veșnic pe pământ și în cer. Nu numai pe pământ sunt ei, ci sunt o dată și jos și sus. Amin. O dată, fiilor, o dată și pe pământ și în cer. Amin. În aceeași clipă pe pământ jos, și în cer sus, în taina veșniciei sfinților, taina nedespărțirii dintre cer și pământ. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la zece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2001

***

O, copii care-Mi sunteţi porţi pentru ca să intru cuvânt în carte! **Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă aşteaptă să vin.** Amin. Acum două mii de ani când a venit vremea să vin de la Tatăl şi să Mă fac Fiul Omului, n-au vrut nici cărturarii, nici fariseii, nici învăţătorii legii, nici poporul Israel n-a vrut să înţeleagă

venirea Mea care era scrisă în prooroci, şi îl aud şi azi pe Israel că va să vină Mesia. Dar Eu am venit atunci, şi nu M-au crezut decât câţiva, începând cu Zaharia şi Elisabeta, care pregătiseră pe Fecioara în care Eu, Fiul Tatălui Savaot, trebuia să cobor cu sământă de Duh Sfânt şi să Mă nasc Om între oameni, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind. **Şi M-a cunoscut Ioan Botezătorul apoi, care era cu puţin înainte de Mine întrupat de la Dumnezeu prin cuvânt,** având de părinţi pe pământ pe Zaharia şi Elisabeta. Şi M-a cunoscut Fecioara mama Mea, şi M-au cunoscut apoi **fraţii Mei, cei ce erau fiii lui Iosif**, (*Și nu a Mariei Fecioara, - vezi „Copilăria lui Iisus" primită prin Jakob Lorber, n.r.*) iar când eram prunc micuţ, M-au cunoscut păstorii cei trei de la oi, şi magii cei trei, şi Simeon cel bătrân de zile, şi Ana proorociţa. Şi apoi, fiilor, M-au cunoscut ucenicii Mei cei doisprezece, şi de la ei, M-au cunoscut iarăşi câţiva pe care-i trimiteam prin cetăţi ca să pot intra Eu apoi cu ucenicii şi ca să pot sta cu ei în mijlocul mulţimilor adesea, şi ca să-Mi fac lucrarea cea de trei ani şi jumătate, chemarea omului spre împărăţia cerurilor cu care venisem pe pământ în veacul al şaselea după ce l-am zidit pe om, şi apoi poporul Israel M-a pus pe cruce ca să mor şi ca să nu mai fiu. Dar dacă Eu sunt Cel ce sunt, tot aşa am fost şi atunci, şi moartea şi iadul au fost biruite de Mine, şi M-am sculat dintre morţi şi am împlinit lucrarea mântuirii lumii, şi apoi M-am aşezat din nou în cele ce nu se văd, de-a dreapta Tatălui Meu, locul Fiului Său. Amin.

O, fiilor, n-a crezut lumea atunci că Eu sunt Mesia, Cel ce era scris să vină. N-au crezut decât cei pe care Tatăl Meu i-a orânduit spre taina aceasta. O, copii ai venirii Mele de azi, nu crede nici acum lumea că Eu sunt Fiul Omului, Cel ce era scris să vină, şi **iată-Mă peste pământ cuvânt din mijlocul vostru, iată venirea Mea după şapte mii de ani de la facerea omului, căci am venit în al optulea veac, cu care am început pe pământ împărăţia Mea cu omul,** aşa cum aş fi voit şi la început să stau cu omul în rai şi să-i fiu Dumnezeu, dar el s-a semeţit că este împărat peste toată făptura. Toţi îngerii îi slujeau lui după ce l-am făcut, căci **Eu Mă odihneam în el** cu toate cetele de îngeri, şi cel mai frumos dintre îngeri îi slujea şi mai mult, iar când omul s-a înălţat prin semeţie, Lucifer i-a slujit omului şi semeţiei lui, şi apoi a căzut cu numărul oastei lui îngereşti. Iar Eu, Fiul Tatălui, Eu, Făcătorul omului, i-am spus lui Mihail arhanghelul să dea poruncă îngerilor şi să spună: ***«Să stăm bine şi cu frică şi cu luare-aminte!».*** I-am spus aşa să spună, ca să nu mai cadă şi celelalte cete de îngeri, care ar fi putut sluji semeţiei omului. **Şi atunci, Mihail a rămas îngerul Meu, aşa cum fiecare om are îngerul lui**, căci Eu după chipul şi asemănarea Mea l-am zidit pe omul cel întâi zidit, căci numai pe acela l-am zidit Eu, numai pe acela, fiilor.

Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea în al optulea veac după facerea omului. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă aşteaptă să vin, aşa cum nici acum două mii de ani când am venit, nimeni din lume nu a voit ca Eu să vin, chiar dacă toţi ştiau şi spuneau că va să vină Mesia. Dar Eu, din loc în loc mergând cu ucenicii Mei, îi strângeam pe cei aleşi cu credinţa şi îi făceam ucenici şi uceniţe, pentru credinţa lor în venirea Mea după cinci mii de ani de la căderea omului din rai şi de la căderea îngerilor din cer, care erau ceata lui Lucifer, cel mai frumos între căpeteniile îngerilor, dintre **cele zece cete îngereşti**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2003

***

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor cu sfinţii şi cu îngerii în zeci de mii de mii deasupra ieslei cuvântului Meu din zilele cele de apoi şi binecuvintez cu cuvânt nou sărbătoarea de pomenire a punerii pietrei de temelie pentru zidirea chivotului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim pe pământul român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt Cuvântul Tatălui Savaot. **Sărbătoresc în cer şi pe pământ ziua Mea de biruinţă a sfârşitului veacului omenesc şi a începutului veacului împărăţiei cerurilor pe pământ.** Au trecut doisprezece ani de când am aşezat cu cuvântul Meu, cel din Tatăl născut, şi cu mâna voastră, cei ce-Mi sunteţi fii şi stătători aici, în grădina Sfintei Sfintelor Mele, şi cu binecuvântarea şi mărturia de neşters a arhiereului Meu cel uns de cuvântul Meu din zilele voastre, Irineu, cel credincios venirii Mele, am aşezat piatra de temelie a chivotului Sfintei Sfintelor, căci pământul de sub el este masa pe care el a fost aşezat de cuvântul Meu ca să stea. Şi a stat, şi a mărturisit apoi, căci am împlinit prin această zidire taină de nepriceput, pietricica cea albă, şi pe ea, numele Meu cel de la sfârşit de timp, căci scris este în Scripturi pentru sfârşit de timp***: «Numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».*** Amin. (*Apoc: 19/13, n.r.*)

O, fiule ales şi uns de cuvântul Meu peste vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl! Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să aşez împărăţia cerurilor şi sfârşitul lumii, **căci sfârşitul lumii este sfinţenia, fiule.** Iar dacă tu nu auzi, aud Eu, şi se aude de la margini la margini prin cuvântul Meu care curge şi nu stă, şi prin care Eu, Cel ce sunt, mărturisesc cu cuvântul în cer şi pe pământ că numele tău de pe această piatră de început, nu-l pot şterge nici Eu, nu-l poţi şterge nici tu, nu-l pot şterge nici cei ce nu te-au primit din partea Mea cu vestea începutului cel nou, de cer nou şi pământ nou pe pământul român. Numele tău este purtat de îngeri şi de sfinţi de la margini la margini în cer şi pe pământ, şi tot aşa şi ocrotirea ta, şi tot aşa şi coroniţa ta, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu ţi-o poate lua de peste tine, căci tu ai rămas mărturisitor, şi nu se mai şterge de pe creştetul pământului român proorocia pe care a rostit-o prin tine Duhul Sfânt pentru acest pământ pe care Eu, Cel ce sunt, Mi-am aşezat împlinirea vestirii venirii Mele şi **împărăţia Mea cu cei credincioşi ai Mei**, sfinţenia, care pune capăt lumii; **căci Eu Mi-am aşezat pe pământ Ierusalimul nou în anul 7500 de la facerea lumii, iar de la naşterea Mea prunc din Fecioară mamă, anul bisericesc 1992, căci am zidit chivotul de pe masa Sfintei Sfintelor în primele trei luni ale acestui an,** (*Anul bisericesc liturgic începe la 1 septembrie, - vezi şi despre calendarul iulian şi gregorian, n.r.*) **iar în a patra lună, în ziua a douăsprezecea a lunii decembrie, am pecetluit cu numele Meu şi cu numele tău sfinţenia şi pe fiii ei şi pământul de sub ei, şi am scris cu ea sfârşitul lumii şi am ieşit deasupra tuturor celor ce se vor a fi.** Şi iată, Eu sunt cuvânt pe pământ şi împărăţesc prin el şi dau cu el fiecăruia după cum este fapta sa, căci scris este în proorocii: ***«Iată, luaţi aminte la cuvântul Domnului: Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului. Şi El răsplăteşte vrăjmaşilor Săi după faptele lor»,*** şi ***«Domnul îi va nimici cu suflarea gurii Sale».*** Amin. Iar tu, prin mărturisirea ta din ziua aceea, ai rămas martorul Meu cel credincios, mărturie care nu s-a mai şters, chiar dacă potrivnicul, omul fărădelegii, te-a scos în faţă ca să Mă loveşti de piatra pusă de necredinţa lui în mâna ta. Dar piatra aceea se va întoarce spre toţi cei care nu te-au primit din partea Mea, căci cine nu te-a primit pe tine, pe Mine nu M-a primit, şi iarăşi a fost scrisă o Scriptură ca cea de acum două mii de ani când nu M-a primit poporul Meu când am venit de la Tatăl ca să-i aduc mântuirea şi pocăinţa spre iertarea păcatelor lui.

O, treceţi din trup în duh, copii ai Ierusalimului nou, şi fiţi ucenicii Mei şi fiţi martorii Mei de la margini la margini, căci Duhul Sfânt Mângâietorul, din al Meu va lua şi vă va învăţa pe voi

mersul în numele Meu peste toate neamurile pământului, începând de la voi, de la români, fiilor ucenici, şi tot şi toate vă vor sluji vouă, văzându-vă pe voi slujind venirii Mele şi cinei Mele de cuvânt cu neamurile de pe pământ, care vor auzi slava Mea şi se vor apropia de ea şi vor bea din vinul cel nou al împărăţiei celei noi, care vine cu naşterea din nou a lumii, precum este scris în Scripturi. **Am început cu voi împărăţia cerurilor pe pământ**, iar cel ce este sfânt, să se sfinţească şi mai mult, şi să se facă râu din râul vieţii, căci orice ucenic desăvârşit este ca Învăţătorul său, şi va lua plată de ucenic din mâna Mea pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2003

***

La praznic de înălţare a Mea în Tatăl, Mă cobor la tine cuvânt şi Mă aşez în carte, popor al venirii Mele pe pământ. Te trezesc cu cuvântul Meu, că Eu de cincizeci de ani dau prin cuvânt şi prin împlinire de cuvânt să-Mi ţin treaz un popor, treaz în credinţă şi în împlinirea Mea în el, **căci Eu va să Mă arăt în curând slăvit în om pe pământ,** şi de aceea dau mereu să te ţin treaz întru venirea Mea, poporul Meu.

Când M-am înălţat la Tatăl, îngerii suirii Mele şi ai coborârii Mele le-au spus ucenicilor Mei şi la cei ce credeau în venirea Mea că Eu voi veni iarăşi precum M-am şi suit. Tot ceea ce am spus Eu şi tot ceea ce am lucrat, omul trebuie să creadă, iar credinţa are vederea ei şi nu ia vederea trupului omului atunci când ea crede în om. Eu am pus credinţă în om prin tot ceea ce am spus şi am lucrat peste oameni, dar nemângâierea Mea nu se va sfârşi decât atunci când omul va putea să Mă mângâie pe deplin **dându-se locaş slavei Mele, împlinirii împărăţiei Mele în el, căci Eu am spus că împărăţia Mea şi locul ei este în om. Amin.**

O, popor al venirii Mele cuvânt pe pământ, îţi dau şi iarăşi îţi dau darul credinţei şi puterea ei cea din Mine**. Împărăţia lui Dumnezeu nu vine în chip vădit, căci ea este omul pe care îl are Dumnezeu, nu omul care Îl are pe Dumnezeu pentru folosul omului şi nu pentru folosul Meu de la om.** O, nu omul este Dumnezeu, ci Eu sunt Dumnezeu. Precum M-am suit la cer, tot aşa şi vin, şi tainic vin, căci omul este nedrept cu Mine şi de aceea stau tainic înaintea lui şi îi dau cuvântul Meu care îl ajută să creadă şi să se deschidă pentru împărăţia Mea în el, împărăţie lucrată de Mine şi nu de om. Amin.

Voiesc să fie frumos şi sfânt pământul, dar fără de credinţă sfântă în om Eu nu pot aceasta, căci **nu împărăţia omului, ci împărăţia Mea voiesc s-o aşez în om şi pe pământ apoi,** şi iată, de aceea am venit cu acest cuvânt peste pământ şi peste om, dar omul este slab cu credinţa şi îşi voieşte binele lui când citeşte în Scripturi despre împărăţia Mea. Poporul Israel Mă întreba despre aşezarea împărăţiei lui, Mă întreba dacă a venit vremea lui, dar Eu nu i-am răspuns. **O, nu împărăţia omului trebuie să fie peste om şi peste pământ, ci împărăţia Mea, cea aşteptată de părinţi şi de sfinţi şi de toţi îngerii slavei Mele, ba şi de îngerii care au pierdut slava Mea prin semeţia omului lucrat de mâna Mea din pământ şi din Duhul Meu.**

O, poporul Meu, o, fiule aşteptat de veacurile toate! Să ştii că împărăţia omului se destramă de-acum, şi vine în locul ei împărăţia lui Dumnezeu, chiar dacă voieşte, chiar dacă nu voieşte omul. O, poporul Meu, învaţă-te să Mă ai de învăţătură peste tine, căci Eu ştiu să Mă dau ţie înţelepciune a împărăţiei Mele, numai să ştii tu să Mă aştepţi şi să Mă iei, că Eu Mă aduc ţie la dorinţa ta şi cobor pe cărare cu tot ce trebuie să faci şi să crezi şi să ai şi cu tot ce pot Eu să

fiu înăuntrul tău, şi apoi din tine în tot jurul tău, căci împărăţia Mea e tot ce voiesc să-ţi dau, şi apoi Eu să te am locaş slăvit al Meu înaintea oamenilor, că te-am pus la scumpit şi la strălucit ca să te vadă popoarele şi să ia din slava Mea şi să vină spre ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 01-06-2006

***

O, poporul Meu, Mi-am deschis glasul peste fiii oamenilor ca să ia din el și să se mângâie, și apoi să voiască ei după voile Mele pe pământ. Eu, Domnul, sunt cu mila după om. Voiesc să-l ajut pe om să vină din întuneric la lumină, căci veacul acesta trece, dar Eu voiesc să vină omul la Mine și să sfârșesc apoi cu acest veac care ține închisă în el făptura, **și apoi să-l așez pe om în împărăția Mea pe pământ curat și sfânt. Amin**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2007

***

Uitați-vă în Scripturi, o, fii ai oamenilor, că dacă nu veți asculta așa, **veți fi mințiți din zi în zi mai mult, căci nu iubesc pe Dumnezeu cei ce vă păstoresc pe voi, că pentru ei și nu pentru Mine vă păstoresc ei, și ei nu vă trag spre Mine, ci spre ei vă trag. O, mergeți spre ei și cereți-le să vă arate pe Domnul cu ei, dar nu vă lăsați înșelați de ei! Veniți și spre Mine, și Eu vă voi arăta vouă cuvânt de mântuire din păcat și vă voi purta spre viață sfântă ca și viața Mea și Mă voi arăta în voi așa, și apoi veți fi urâți de toți pentru viața Mea în voi, pentru numele Meu, de care vă veți învrednici să-l purtați cu adevărat pe pământ,** și veți fi ucenicii Mei, ca și cei de acum două mii de ani, cărora le-am spus: ***«Veți fi urâți de toți pentru numele Meu, dar fir din capul vostru nu va pieri»***. O, **iată semnul** pe care vi-l dau pentru ca să-i cunoașteți pe cei ce nu sunt ucenicii Mei și nu vă pot pune ei calea sub picioare ca să fiți pe calea Mea cea sfântă cu calea voastră între oameni. **Iată-l pe poporul cuvântului Meu, popor de ucenici asemenea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani**, cărora Caiafa, vătaful slujitorilor lui, le poruncea să nu mai grăiască mulțimilor în numele Meu. Ei însă, îmbrăcați în mântuire, vorbeau tot mai mult și spuneau răspunsul lor: ***«Se cade să ascultăm de Dumnezeu, și nu de oameni»***. O, așa merg Eu în zilele acestea cu lucrarea cuvântului Meu prin ucenicii Mei cei de azi și **se scutură de Mine și de ei cei ce fug de venirea Mea, și care s-au încumetat să umble în cartea lui Ioan, cartea Apocalipsei, despre care Ioan a scris să nu se scoată și să nu se adauge la ea, iar ei au umblat și au scris lungime de vreme** (*Au scris „mii de ani" în loc de „o mie și încă aproape o mie de ani", n.r.*) **și au tras de firul numărului scris și n-au mai scris un număr, și au scris fără de număr anii împărăției omului,** și au îndepărtat fără de număr vremea învierii morților (*De asemenea „mii de ani" în loc de „o mie de ani", ex: Apoc. 20/2;4;6;7, n.r.*) și au stricat omul la minte și la așteptare și la nădejde și la credință, și **l-au învățat pe om să se culce și să doarmă liniștit și să nu mai aștepte venirea Mea cea scrisă în Scripturi să se împlinească după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl, număr scris de apostolul Ioan, după descoperirea lui Dumnezeu arătată lui, dar care cu taină mare s-a împlinit pe pământ, iar Eu am venit când nimeni nu se aștepta și nu se așteaptă să mai vin.** O, necredință, duh al necredinței, cum te-ai ivit tu pe ascuns ca să umpli lumea și pământul cu vicleșugul tău!

Eram după învierea Mea pe pământ cu ucenicii Mei, vreme în care s-au deschis mormintele și au ieșit drepții Mei pe ulițele Ierusalimului, și este scris aceasta în Scripturi, (Mat. 27/52, n.r.) și au grăit sfinții cei ridicați din morminte și au stat mai-marii vremii de atunci cu ei de vorbă pe pământ și au adeverit ei despre ei și despre Mine, Cel ce coborâsem la ei în locuința morților după răstignirea Mea, de le-am deschis să iasă drepții Mei, o, și tot au căutat pe mai departe să îngroape mai-marii vremii adevărul despre Iisus Hristos, Care S-a arătat de la Dumnezeu în vremea lor, căci Eu am scris: ***«Chiar dacă ar învia cineva dintre morți, tot nu vor crede cei necredincioși pe Dumnezeu dacă în Moise și în prooroci nu dau să creadă cu cartea lor pe masă»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2010

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Selecția textelor și sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

***

Alte teme:

Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii
Taina omului şi a femeii
Trâmbiţele apocaliptice
Venirea în chip văzut

Pe aceeași temă din alte surse:

Capitolul 207

Profețiile Domnului nostru Iisus Hristos despre Ierusalim și despre sfârșitul Pământului. Împărăția cea de o mie de ani și judecata prin foc

1. Atunci Eu M-am ridicat în picioare și am plecat cu ucenicii puțin mai încolo. Datorită priveliștii splendide, în acel loc fuseseră aduse mai multe bănci, precum și tot felul de scaune. M-am oprit și M-am așezat în locul de unde se vedea cel mai bine Ierusalimul.

2. Ucenicii priveau orașul cel frumos, iar Ioan Mi s-a adresat cu multă durere în glas: „Doamne, Iubirea mea, dar oare nu e mare păcat ca orașul acesta să piară atât de dezastruos, conform prevestirilor Tale, și aceasta atât de curând?"

3. Eu am spus: „Dragul Meu Ioan, ai făcut în privința aceasta o observație foarte justă, și de altfel vezi și lacrimile din ochii Mei. Dar ce să faci?! Vedeți voi, ca să-i lași pradă pierzaniei, de dragul acestor ziduri, pe toți locuitorii de acolo, ar fi un lucru regretabil și lipsit de înțelepciune. Căci sunt mai multe mii de oameni care locuiesc în interiorul zidurilor acelora și care ar putea să înceapă să creadă în Mine! Și iată, cei vreo șaptezeci de bărbați și vameșii cei mulți, împreună cu cei câțiva farisei și cărturari deghizați, încă de astăzi vor începe să creadă în Mine; și mai există o mulțime de oameni din popor care se vor îndrepta spre Învățătura Mea în curând. De aceea și trebuie ca locul acesta să mai fie cruțat un timp de o judecată prea aspră, de orice natură ar fi ea. Dar de îndată ce peștișorii cei buni vor fi salvați din balta aceasta, iar în ea nu vor mai colcăi decât șerpi și broaște râioase, atunci va fi venit vremea ca mlaștina cea împuțită să fie nimicită cu ajutorul focului și al cutremurelor.

4. O, dar priviți la întreg ținutul acesta! Cum o fi arătat el oare acum zece mii ori o mie de ani?! Pe atunci nu exista decât puțin uscat pe aici, și nici urmă de dealurile și de văile acestea, acum atât de bogate în vegetație. Abia datorită erupțiilor, de o amplitudine inimaginabilă pentru voi, care au durat mai multe mii de ani pe aproape întreg pământul, planeta aceasta a ajuns cu timpul la aspectul său actual.

5. Și, vedeți voi, cu formarea spirituală a oamenilor lucrurile se petrec la fel ca și cu formarea naturală a Pământului! Acum sufletele oamenilor mai sunt încă bântuite de furtuni dezlănțuite și de sălbatice erupții de foc. Patimi dintre cele mai nebunești ies la iveală și distrug totul în preajmă. Dar să lăsăm lucrurile acestea - căci va veni până la urmă o vreme, în care toate aceste patimi vor da naștere unui sol pașnic și fertil, și abia atunci viața oamenilor va fi plină de lumină și de fericire! Însă întotdeauna numărul celor cu adevărat buni și curați va fi mai mic decât cel al oamenilor care se vor lăsa în continuare stăpâniți, mai mult sau mai puțin, de patimile lumești.

6. **Aceste vremuri mai bune vor dura vreo mie de ani și ceva,** iar pământul își va păstra configurația actuală, căci, nefiind bântuit de prea multe furtuni, el se află acum într-o oarecare stare de liniște și de ordine și este acoperit de câmpii fertile, deși mai există și destule pustiuri neroditoare, fără a mai pune la socoteală mările cele întinse.

7. **Dar după perioada aceasta de mai bine de o mie de ani, pământul va avea de trecut o nouă mare probă a focului.** Și, la vremea aceea, munții de pe acest pământ se vor transforma și ei în câmpii netede și roditoare, iar în multe locuri marea va trebui să elibereze pământul fertil, îngropat în adâncurile sale, iar oamenii mai buni îl vor lua în stăpânire și vor face din el curând un Eden. **Iar atunci va domni pentru totdeauna, până la disoluția completă a Pământului, adevărata pace, iar moartea își va pierde definitiv orice putere.**

8. Dar așa cum munții de pe acest pământ se vor transforma în teren neted, tot așa și oamenii vor fi nevoiți să renunțe definitiv, în urma unor încercări dintre cele mai grele, la trufia lor, căci altminteri adevărata pace n-ar putea domni între oamenii acestui pământ și nici în ei înșiși. **Căci numai trufia oamenilor dezlănțuie războiul;** în momentul în care a dispărut trufia, dispar și invidia, gelozia, zgârcenia, ura și discordia, și, odată cu ele, toată gâlceava și tot războiul.

9. Prin urmare, și acest oraș renumit, unul dintre cele mai vechi din lume, a cărui piatră de temelie a fost pusă chiar de către marele rege din Salem, dar care astăzi nu mai este decât un munte de trufie, va decădea atât din punct de vedere moral, cât și material și va fi făcut una cu pământul, și se va petrece cu el la fel ca și cu un cedru înalt, dar foarte bătrân, care, uscându-se și murind, va fi smuls de o furtună din rădăcinile sale putrede, va fi tăiat apoi cu ferăstrăul de niște pădurari, mărunțit cu toporul și, la urmă, ars în foc.

10. În cazul copacului, situația aceasta este determinată de natura sa. În cazul omului însă, ea este pricinuită de reaua sa voință, care nu acceptă să se supună niciunei legi, oricât de înțelepte, așa cum hanohiții, prin imensa lor nesupunere, au provocat odinioară Potopul[1], de pe urma căruia s-au prăpădit cu toții în chipul cel mai jalnic. De câte mii de ori nu au fost ei avertizați de Mine, prin intermediul a nenumărați profeți, să lase munții în pace! Dar niciunul dintre ei n-a dat atenție avertismentelor. Au mâncat, au băut, s-au îmbuibat și au păcătuit în cele mai diverse chipuri, organizând mari festinuri, până când apele s-au revărsat din toate părțile asupra lor și i-au înecat pe toți. Și la fel vor sta lucrurile și aici.

11. Căci neamul acesta de năpârci, peste măsură de trufaș, împins de orbirea și de setea sa de putere, se va ridica la un moment dat împotriva romanilor și va voi să-i izgonească din țară. Și acesta îi va fi sfârșitul. Căci acel conducător de oști și viitor împărat care va face orașul acesta și poporul său una cu pământul s-a născut deja.

12. **Și iată ce se va petrece la sfârșitul existenței omenirii, dar nu și al pământului acestuia:** în vremea aceea oamenii e drept că nu se vor apuca să surpe munții din temelii, așa cum au făcut hanohiții în căutările lor după aur și pietre prețioase, și nici nu vor avea romani pe care să-i supere; **dar vor începe să pătrundă, cu ajutorul a tot felul de mașinării acționate de puterea focului, până în interiorul pământului, săpând puțuri și găuri inimaginabil de adânci, prin care apoi, mase foarte mari de gaze inflamabile vor ieși la suprafață. Și, odată ce atmosfera pământului va fi saturată cu asemenea gaze, acestea vor lua foc aproape pe întreg pământul, transformând totul în cenușă. Doar puțini oameni vor supraviețui. Însă cei care vor rămâne în viață vor fi oameni aleși. Și ei vor lua apoi în stăpânire un pământ cu adevărat înnoit, iar voi - și mulți dintre cei care vor veni după voi și vor fi treziți la viață în numele Meu - veți fi învățătorii și ghizii lor.**

13. **Și abia de atunci înainte împărăția Mea se va instaura definitiv pe întregul pământ**, iar oamenii de pe Soare vor comunica într-o perfectă egalitate de drepturi cu copiii Mei de pe acest pământ reînnoit și iubirea lor față de adevărații Mei copiii va crește.

14. Dar lucrurile acestea, pe care Eu vi le-am spus acum, țineți-le pentru voi; căci ele, oricât de cunoscute ar fi, tot nu vor contribui cu nimic la salvarea oamenilor din acest timp. **Însă la**

[1] Despre acele evenimente vezi „Casa (Gospodăria) Domnului" de Jakob Lorber.

momentul potrivit, atunci când oamenii vor fi în stare să suporte o revelație mai profundă, le voi dezvălui chiar Eu aceste lucruri în detaliu. Acum ați înțeles totul bine?"

15. Iar Ioan a spus: „Doamne, Unica mea Iubire, lucrurile acestea le-am înțeles; căci din nou Tu Te-ai exprimat atât de limpede, încât mi-a fost foarte ușor. Cât despre ceilalți frați, dacă și ei au înțeles sau nu totul așa cum trebuie, îți vor spune cu siguranță chiar ei, fiecare pentru sine!"

16. Și toți (în afară de Iuda) au spus că au înțeles foarte bine.

17. Numai ucenicul acesta, Iuda, a spus: „Mie, Doamne, nu-mi este prea clar!"

18. Eu am spus: „Din moment ce tuturor celorlalți frați le este clar, în afară de tine, care întotdeauna te-ai lăudat cu inteligența ta, atunci întreabă-i pe frații tăi și ei îți vor explica ceea ce n-ai priceput! Căci smerenia înțelege totul mult mai repede decât trufia înrădăcinată, egoistă, care, dacă vei continua să perseverezi în ea, va deveni demonul, judecătorul și moartea ta. Cu ce le ești tu superior tuturor celorlalți, încât să fii atât de vanitos?! Fii și tu smerit, dacă vrei să scapi din ghearele Satanei!"

19. Și atunci Iuda s-a dus la Nathanael, cu care se înțelegea cel mai bine, și l-a întrebat diverse lucruri, pe care Nathanael i le-a explicat. Și când s-a lămurit oarecum și ucenicul acesta în legătură cu cele prorocite de Mine mai înainte, s-a liniștit și el și n-a mai pus alte întrebări.

20. Unul dintre iudeii-greci, care era și el cu Mine, și-a exprimat părerea că poate n-ar strica să li se spună și celorlalți evrei câte ceva din toate acestea.

21. Eu am spus: „Ceea ce va fi necesar pentru ei vor afla la timpul potrivit. Dar nu au nicio nevoie să știe toate acestea. Însă iată că vine Lazăr al nostru. Haideți să-l așteptăm! El a stat mult de vorbă cu templierii cei deghizați și să vedem ce vești ne aduce."

(Marea Evanghelia a lui Ioan, Vol.6)

Sfârșitul lumii. Promisiunea întoarcerii lui Hristos

Judecata generală va fi asemănătoare cu cea de pe timpul lui Noe. Iubirea va dispărea și se va răci complet; credința în revelațiile cerului și în cunoașterea lui Dumnezeu transmisă umanității va cădea pradă minciunilor, înșelătoriilor și superstiției, întreținută și exploatată de cei puternici, care se vor folosi de oameni ca de niște animale, și vor lăsa să fie masacrați, cu răceală, fără nici un pic de conștiință. Va trebui ca toți să se supună, fără să crâcnească, puterii lor pompoase. Săracii vor fi chinuiți prin tot felul de presiuni, spiritele libere vor fi persecutate prin tot felul de mijloace, vor fi zdrobite. Umanitatea va trece prin frământări groaznice, cum nu au mai fost vreodată. Dar acele zile nefericite vor fi scurtate datorită numeroșilor aleși ce se vor afla printre săraci, pentru că, dacă aceste zile nu ar fi scurtate, chiar și cei aleși vor cădea.

Până atunci vor trece o mie de ani și încă aproape o mie de ani; atunci îi voi trimite printre săraci pe Îngerii Mei, cu trâmbițele lor, (*Vezi selecția tematică: „Trâmbiţele apocaliptice", - și pe Slideshare; my.edocr; Google Drive; Scribd, n.r.*) pentru ca și oamenii cei mai decăzuți, atinși de moartea spirituală, să iasă din noaptea lor; ca o tornadă de foc care se va rostogoli de la un capăt al lumii la altul, milioane de oameni care vor fi treziți (din punct de vedere spiritual) se vor năpusti asupra puterilor lumii și nimeni nu le va putea rezista.

În continuare pământul va deveni un nou paradis, iar Eu îmi voi ghida copiii pe calea cea bună.

Ultima ispită a Satanei

După încă o mie de ani, prinţul nopţii va fi din nou eliberat, timp de o scurtă perioadă de șapte ani, câteva luni şi câteva zile, fie pentru a cădea definitiv, fie pentru a reveni la Tatăl.

În primul caz, interiorul pământului va deveni închisoarea lui veşnică, în timp ce suprafaţa pământului va deveni un paradis. În al doilea caz pământul va deveni cerul, iar moartea cărnii (trupului) şi a sufletului vor dispărea. Cum şi de ce? Nici măcar primul înger din cer nu trebuie s-o ştie. Numai Dumnezeu ştie aceasta.

(Selecții din Marea Evanghelie a lui Ioan)

***

„Iată, mulți dintre regii care înainte s-au plecat în fața celui de pe tron și-au adunat acum armatele și au pornit la luptă împotriva lui. Priviți, bătălia este crâncenă, iar tronul său se afundă din ce în ce mai adânc în pământ. Regii care continuă să i se închine au rămas din ce în ce mai puțini și nu o fac decât de dragul aparențelor. Cât despre cei care l-au părăsit, aceştia îi trimit înapoi fulgerele şi săgețile emise către ei. Cam atât despre aceste evenimente, care se vor petrece între anii 1000-1700 după trecerea Mea prin această lume.

Și iată, acum Anticristul încearcă să se ridice din nou, înconjurat de hoarde întunecate, iar o parte din regi îi întind mâna, ajutându-l. Aceştia își vor pierde însă cât de curând conștiința, iar popoarele pe care le conduc le vor smulge coroanele și le vor da regilor puternici. Priviți! Tronul începe să se scufunde, iar regii se grăbesc către el și îl despică în mai multe bucăți. În acest fel, puterea și grandoarea Anticristului dispar complet. Deși continuă să arunce cu săgeți și cu fulgere slabe în jurul său, acestea nu mai pot face rău nimănui. Majoritatea se întorc înapoi, rănindu-l pe el și hoardele lui sinistre.

Ce semnifică ‚norii luminoși'? Ei simbolizează comunitățile de oameni iluminate de Adevărul Divin. Ele se apropie din ce în ce mai mult unele de altele, formând în final o singură mare comunitate, care nu reprezintă altceva decât pământul superior, născut din cerul de lumină!

Acest pământ nou nu se va naște însă din vechiul pământ natural, prin transformarea acestuia. El va avea o vibrație diferită, în care nu vor putea intra decât acele ființe umane care se vor considera frați și surori, în numele Meu, prin acceptarea plenară în inimile lor a Adevărului Divin. Ele sunt cele care vor crea pământul spiritual.

Pe acest nou pământ voi fi prezent Eu Însumi, guvernând poporul Celor Aleşi de Mine, care Mă vor vedea de-a pururi și nu Mă vor mai pierde niciodată.

Priviți cât de puternică este lumina care va coborî din acest pământ spiritual către cel natural, iluminându-l de parcă ar fi în flăcări! Mulți dintre cei morţi vor ieşi din mormintele lor și se vor îndrepta către lumină, îmbrăcându-se cu Veșmântul Adevărului și înălțându-se la rândul lor către noua împărăție. Puteți observa de asemenea alte suflete, de o calitate net inferioară, încercând să îmbrace veșmântul de lumină peste hainele lor întunecate, în încercarea de a crea un nou regat păgân anti-creştin, bazat pe vibrația egoismului și a dorinței de putere. Ei nu vor avea însă sorți de izbândă, căci îmi voi da Eu Însumi drumul mâniei Mele divine, adică focului Adevărului Meu. Iată, îngerii Mei coboară asupra lor ca niște săbii aprinse, aruncându-i în abisul fără fund al anihilării depline. Aceasta este marea judecată finală, care se va petrece peste încă o mie de ani. Această perioadă va fi numită Domnia lui Hristos pe Pământ Timp de o Mie de Ani, și nu va fi întreruptă decât de un scurt război, care se va încheia cu această judecată finală. Victoria care va fi obținută va dura apoi de-a pururi.

În acele vremuri, principalul accent în ajutorarea semenilor va fi pus pe educația corectă a copiilor și pe sprijinirea eficientă a celor bătrâni și slăbiți, cu toată iubirea. Pe acest pământ beatific, căsătoria va fi permisă, dar numai în conformitate cu Ordinea Mea. Un mare număr de copii vor

fi procreaţi, dar nu ca urmare a pasiunilor carnale, ci din iubirea cea mai pură, și asta până la sfârşitul pământului.

Cred că ați înțeles acum în ce va consta marea judecată a păgânilor de pe pământ”.

Atunci, discipolii M-au întrebat:

„Învățătorule şi Doamne! Vom putea asista şi noi la toate aceste evenimente, din regatul spiritelor? Şi cât timp va continua să existe acest pământ beatific până la sfârşitul timpului său?”

Eu: „Se înțelege de la sine că veți putea asista și voi, din împărăția cerurilor, la aceste evenimente. Nu numai că veți putea vedea, auzi și simți tot ce se va petrece pe pământ, dar voi veți fi liderii umanității din acele vremuri. Acest lucru va fi valabil nu doar pentru oamenii de pe noul pământ, ci și pentru întregul macrocosmos (marele Om al Creației), precum și pentru nenumăratele comunități din ceruri, care nu sunt limitate în nici un fel.

Adevăr vă spun: nimeni nu a văzut și nu a simțit vreodată preafericirile pe care le rezervă Tatăl Divin celor care îl iubesc mai presus de orice! V-aş mai putea arăta multe lucruri din cele ce vor urma, dar nu le-ați putea suporta încă. Când Spiritul Adevărului și al Vieții va coborî asupra voastră, iar voi veți renaște întru spirit, Duhul Meu vă va ghida prin toate profunzimile Luminii Mele, uluindu-vă. Abia atunci veți înțelege pe deplin Marile Cuvinte pe care vi le-am adresat acum, și prin voi, pe care le-am adresat întregii umanități!

În ceea ce privește cea de-a doua întrebare pe care Mi-ați pus-o, aceasta nu dovedește prea multă înțelepciune. **Căci nu există un număr pe care mintea să-l poată cuprinde şi care să exprime anii pe care îi va parcurge pământul până la dispariția sa.** Chiar dacă v-aş spune un asemenea număr, el nu are nici o relevanță pentru cei care trăiesc în împărăția spiritelor.

Despre împărăția de O Mie de Ani

1. (Domnul nostru Iisus Hristos): „Dar iată că deja soarele inundă totul cu lumina sa, și sinistrele hoarde o iau la fugă în toate zările, mai puțin în partea dinspre care vin razele soarelui. În fața luminii sale, totul pălește și se cufundă în uitare.

2. Și priviți în continuare: un nou pământ se formează din norișorii cei luminoși! Ce pot să reprezinte aceşti norișori? Aceştia reprezintă uniunile formate din oameni luminați de Adevărul Divin. Și iată că aceste uniuni se apropie din ce în ce mai mult unele de altele și formează o uniune mai mare, și aceasta este chiar Noul Pământ, deasupra căruia se întinde un nou cer, plin de lumină și de claritate!

3. Totuși, să nu credeți că Pământul natural va dispărea atunci și că un altul îi va lua locul, ci doar că oamenii care au primit în, interiorul lor pe deplin Adevărul Divin vor deveni adevărați frați și surori în numele Meu și vor crea împreună un nou pământ spiritual.

4. Atunci Eu Însumi voi fi pe acest nou pământ şi voi domni printre ai Mei, şi ei vor fi în legătură cu Mine şi Mă vor putea vedea neîncetat.

5. Priviți ce se petrece acum cu vechiul Pământ: lumina coboară în șuvoaie din ce în ce mai dense de pe Noul Pământ către cel vechi și îl luminează pe acesta atât de intens, încât el pare în întregime cuprins de flăcări! Vedeți o mulțime de morți care parcă ies din morminte și aleargă spre lumină; ajunși aici, sunt de îndată înveșmântați în haina Adevărului și plutesc apoi în sus, către împărăția Noului Pământ.

6. Dar remarcați în același timp că o mare parte dintre oamenii întunecați se străduiesc să îmbrace haina luminii peste veșmântul lor negru, pentru a recrea astfel, din egoism și dorință de putere, un nou păgânism anticristic. Eu Însumi voi dezlănțui asupra lor mânia Mea, care este focul

Adevărului Meu, iar îngerii Mei, năpustindu-se asupra lor, cu săbiile lor scânteietoare, vor zădărnici toate eforturile acestor oștiri negre și le vor arunca în abisul distrugerii totale.

7. Aceasta va fi, după o mie de ani, ultima și cea mai mare judecată. Această perioadă va fi numită împărăția Mea de O Mie de Ani pe pământ, și, prin această ultimă judecată, ea va fi întreruptă pentru foarte scurt timp și pentru ultima oară de către un episod războinic; dar victoria va fi rapidă și completă pentru toate timpurile care vor veni. De atunci nu va mai fi, în cer și pe pământ, decât un singur păstor și o singură turmă. Eu voi fi acest păstor, iar turma va fi formată din oamenii acestui pământ, în perfectă uniune cu preafericiții din Cerurile Mele.

8. Căci aceștia din urmă, la fel ca la începuturile omenirii, vor fi din nou în legătură cu oamenii de pe pământ. Dar până să se petreacă aceasta, Pământul natural va trebui să sufere foarte mari transformări. Mari teritorii care astăzi sunt încă acoperite de întinsa și adânca mare se vor ridica pentru a deveni pământuri mănoase, și mulți dintre munții care acum sunt foarte înalți se vor micșora, iar vârfurile lor fărâmițate vor acoperi un mare număr de gropi și de văi adânci, unde se vor forma, cu timpul, pământuri fertile.

9. Oamenii din acele vremuri nu vor mai râvni la comori pământești trecătoare, și de aceea vor putea să trăiască pe pământ, fericiți și prosperi, de o mie de ori mai mulți oameni decât acum. Mai mult, în acele timpuri bolile nemiloase care aduc suferință trupului vor dispărea de pe pământ. Oamenii vor atinge liniștiți o vârstă înaintată și vor putea să facă mult bine, și nimeni nu se va mai teme de moartea trupului, pentru că va vedea foarte clar în fața lui viața cea eternă a sufletului.

10. În acele timpuri, principala grijă a binefăcătorilor va consta în buna educație a copiilor, precum și în aceea ca omul în putere să sprijine cu toată dragostea și din toate puterile sale slăbiciunea celor în etate.

11. Pe acest nou pământ fericit vor fi încheiate și căsătorii, dar așa cum se face în Ceruri, numai după Ordinea Mea; vor fi zămisliți și foarte mulți copii, dar nu pe calea desfrâului, ci pe calea adevăratei profunzimi a iubirii. Și așa va fi până la sfârșitul timpurilor acestui pământ.

12. Aveți acum o imagine fidelă a ultimei judecăți a păgânilor de pe întregul pământ, pe care o puteți înțelege cu ușurință.”

Marea Evanghelie a lui Ioan Vol.8 Cap. 48